

optaget denne Siden 1867 bestaaende Bestemmelse, der dog tilføder en mere udvidet Brug, end forhen var Tilfældet.

§§ 29 og 30. De her anførte Maal, som ere optagne efter det hidtil Bestaaende, har Udvalget ikke fundet Anledning til at foretage nogen Forandring med, da de i det Hele kunne siges at være passende.

At Tiden for Brugen af Silbevaad er sat noget kortere, end for Bundgarnsfiskeri, er i Motiverne til Lov 22. Marts 1867 begrundet derved, at Vaaddet under Dragningen er mere skadeligt for Angelen end de faststaaende Redskaber. Skjøndt Tidsskjællingen synes for ringe til at have nogen kjendelig Virkning, skjøner Udvalget dog ikke Sagen at være af saadan Betydning, at der er Anledning til at foreslaa nogen Forandring.

§ 31. For at muliggjøre Kontrollen med denne for Sejladsens Skyld overordentlig vigtige Bestemmelse, er det anset nødvendigt at skæpe det tidligere Forbud saaledes, at Vaaddet ikke maa kunne naa over Midtstrømslinien.

§ 32. Efter den mugjældende Lovgivning er det kun paabudt, at staaende Redgarn, naar de bruges i Silbebundgarnsstadene udenfor den for Bundgarnsfiskeriet bestemte Tid, skulle sættes efter Lænernes Gang og Strækning for ikke at bestadige Bunden i Lænrummet. Men ogsaa naar de med Gjernes Minde sættes i Staderne i Tiden for Bundgarnsfiskeriet, bør de anbringes paa samme Maade, for at ikke denne Brug af Stedet skal skade de tilslødende Bundgarnsstadene i deres Fiskeri.

§§ 33, 34 og 35. Næst at henvise til hvad ovenfor er anført ved §§ 7 og 14, skulle vi til Motivering af de i §§ 33 til 35 indeholdte Bestemmelser bemærke Følgende.

Under det gamle Navn „laafede Baae“ omhandles i nærværende § de Baae, Snaevringer, smalle Sunde og andre Strøg af Limfjorden, hvor, indenfor de betegnede Grænser, Brugen af Aalevaad, d. e. Puls- og Bøtvaad, foreslaas aldeles forbudt. Denne Benævnelse er dog ikke brugt i de derom udgaaede Love, men har fra først af dannet sig blandt den fiske Almue og ses derefter brugt i de senere Kommissionsberetninger fra Limfjorden.

Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller i alt Fald det i høi Grad Hensigtsmæssige i en saadan Aflaasning — vi tillade os at bruge dette Ord — af visse Fiskevande i større eller mindre Udstrækning staar i nøje Forbindelse med Spørgsmaalet om Pulsvaadernes (eller overhovedet Aalevaadernes) større eller mindre Skadelighed. Ere Pulsvaadene (under Navnet paa dette, det største af de her omhandlede Aalevaad, ville vi i den paafølgende Undersøgelse for Northeds Skyld henføre alle de mindre Aalevaad) skadelige for Fiskemængdens Bevaring og forstyrrende for andre Fiskemaader, saa er Vedtagelsen af laafede Baae berettiget; — ere de det ikke, eller i alt Fald kun i en ringe, næsten umærkelig Grad, saa er Aflaasning overflødig og for et frit Fiskeribrug ubetimelig.

Saameget mere som et af Udvalgets Medlemmer i denne Henseende har haft en fra de øvrige noget afvigende Mening, vil det være nødvendigt at undergive de til Spørgsmaalets rette Belysning hørende Forhold den nøjagtigst mulige Drøftelse, for derved at aabne Udgangen til dets rette Bedømmelse. Vi maa imidlertid for at undgaa unyttige Gjentakelser henvise til vore udførlige Bemærkninger ved Lovforslagets § 14, hvor Ulemperne ved Brugen af Aalevaad have fundet en omstændelig Omtale. Vi skulle kun her til Tydeliggjørelse recapitulere, at i Henseende til Indretning og Beskaffenhed ere alle Aalevaad fra Limfjorden omtrent ens, — det er kun Størrelse og Brugsaade, der begrunde de forskjellige Benævnelser. I Henseende til Brugsmaaden ligger den væsentligste Forskjel i, om Baaen drages til Vaaddet, eller dette til Baaen; i sidste Fald maa Baaen gøres til fast Punkt ved et udfastet Anker eller Drag, i det første Tilfælde gøres saadant ikke nødvendigt. Det er klart, at man kan anvende de forskjellige Slags Baae paa hver af de anførte Maader, hvad dog for det største, Pulsvaadets, Bedkommende ikke vilde være praktisk.

Det Gjendommelige ved Anvendelsen af dette mægtige, i Indgangen til Hoven med spilede Masser, 18 Men og derved dybe Baae er, at dertil bruges 2 særlig efter Behovet indrettede Baae, en for hver Arm, og i hver Baa 2 Mand. Under Pulsdrag fra begge Baae, for at opkræmme Aalen og drive den henimod Indgangen, drages Baaene op mod det i en Bue udgivne Baa, som under største Dele af Drættet staar stille paa Bunden, medens Armene selvsølgelig stedse drages nærmere sammen, og, naar rigelig Halvdelen af disse er inddragen i Baaen, vil, alt eftersom Bunden blæser stærkere eller svagere, det endnu Udværende af Vaaddet slæbes mere eller mindre henover Bunden, førend Hoven kalves op; i ganske stille Vej vil Opfaldningen ordentligvis foregaa paa